

Abstrakt

Dizertační práce se věnuje slabičným hranicím v češtině a problematice jejich určování. Teoretická část práce pojednává o konceptu slabiky z hlediska fonetiky i fonologie, představuje různé přístupy k sylabifikaci (tj. dělení slov na slabiky) spolu s faktory, které při slabikování hrají roli, a rovněž uvádí přehled metod, s jejichž pomocí se slabičné hranice zkoumají. Další kapitoly popisují sérii experimentů, jež mají sloužit jako základ pro návrh sylabifikačního modelu češtiny. První sada experimentů se věnuje fonetickým korelátům slabičné příslušnosti intervokalických konsonantů (za využití elektropalatografie a temporálních ukazatelů). Následuje fonotaktická analýza korpusu mluvené a psané řeči, kde je zjišťována typová i tokenová frekvence výskytu iniciálních a finálních shluků. V další kapitole jsou představeny tři experimenty behaviorálního typu, při kterých účastníci operovali se slovem a slabikou, aniž by se zaměřovali na slabičné dělení (synchronizace slabik s metronomem; permutace slabik; vkládání pauzy do slova). První dva experimenty sledovaly, které fonetické a fonologické faktory jsou při slabikování českých slov relevantní. Cílem třetího experimentu bylo zjistit, zda je změna poměru trvání mediálního shluku dvou konsonantů spojena s odlišným slabičným dělením. V poslední výzkumné části práce jsou představeny výsledky dotazníkového šetření, ve kterém respondenti ortograficky dělili vybranou sadu slov na slabiky. Závěrečná kapitola pak shrnuje výsledky provedených experimentů, porovnává řešení, ke kterým vedou, a navrhuje model slabičných hranic v češtině.